

Редакторъ:
АНТОНЪ ХРИСТОВЪ

изли за петъкъ
год. абонаментъ
50 лева
броя 1 лв.

НОВИ ДНИ

публикации по
споразумение

РЕДАКЦИЯ И
администрация:
книжарница
„ИСКРА“
Ески-Джумая.

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

ГОДИНА

24 мартъ 1934 година

БРОЙ 13

БЮДЖЕТОПРОЕКТЪТЪ НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ

И тази годишниятъ бюджетъ на Народн. просвѣщение е приготвенъ подъ знака на най-голѣми реакционни съкращения и принципи. Сегашниятъ бюджетъ е приготвенъ не отъ М-ръ Бояджиевъ, който е боленъ, а отъ Министъръ Мушановъ и може да се каже, че е дѣло на правителството, на Народния блокъ. Направени сж съкращения въ бюджетъ на Народн. просвѣщение на сума 53 милиона лева—18 милиона отъ външнени разходи и 35 милиона отъ ученици и учители. Но ще рече да се спре строежа на хигиенични училища, да се спре снабдяването на училищата съ пособия, покъщнина, библиотека и пр. Ясно е какъвъ ударъ се нанася на развитието на учебното дѣло съ подобни реакционни положения.

Но още по-реакционни и нетърпещи критика отъ гледна точка на елементарна просвѣта и култура сж следнитъ на-
становления:

1. Първоначално училище може да има само въ населено мѣсто, което има повече отъ 40 подлежащи на задължително учение деца. Такова училище може да има и въ сборъ отъ населени мѣста, ако училището се намира между тѣхъ въ центъра и съ радиусъ не по-голѣмъ отъ 2 километра.

2. Прогимназия може да има само въ населено мѣсто, което има подлежащи на задължително учение деца, т. е. по-голямъ отъ 14 г.: за I класъ — 35, за II класъ — 30 и за III класъ — 25 деца

3. Отдѣление или класъ трѣбва да има най-малко по 30 ученици. Паралелка отъ отдѣление или класъ може да се открие само при повече отъ 60 ученици въ отдѣление или класъ. При слети отдѣления се допуска раздѣляне, ако ученицитъ сж надъ 40.

За учителитъ постановленията сж следнитъ:

1. Прогимназиитъ иматъ толкова учители, включително

и директора, колкото иматъ паралелки.

2. Учителитъ въ прогимназиитъ преподаватъ седмично 28 часа, вънъ отъ класничество, библиотекарство, хорове и пр.

3. Учителитъ техници въ гимназиитъ преподаватъ седмично 28 часа, по езикитъ и математика—22 ч., а по другитъ предмети — 24 и 26 часа.

4. Ако въ една гимназия, напр. въ Шуменъ, се явятъ повече ученици, най-напредъ се приематъ ученици отъ Шуменъ, а после другитъ, ако има мѣсто.

5. Въ университета числото на студентитъ ще бжде определено отъ Министра на Народното просвѣщение.

6. Въ всѣка околия комисия въ съставъ: помощникъ учил. инспекторъ, околийския лѣкаръ и данъчния началникъ презъ месецъ юлий посѣщаватъ всѣко населено мѣсто и установява съ протоколъ: откриването на учил. паралелки и пр.

7. Числото на ученицитъ въ паралелкитъ въ основнитъ училища важи и за срѣднитъ училища и институтитъ.

Още много други по-дребни постановления, но се въ сжщия реакционенъ духъ, има въ бюджетъ проекта, крайната целъ на които е да се разтрои и добие просвѣтата и културата въ нашата нещастна страна.

Трѣбва да бждешъ или да си билъ учителъ, за да разберешъ страшния трагизмъ на учителя, обучаващъ отдѣление или класъ съ 50—60 деца при 28 часа седмично, вънъ отъ другата работа,

Трѣбва да бждешъ общественикъ съ елементаренъ общественъ идеализмъ, за да разберешъ трагизма на народната просвѣта и култура, когато комисия отъ 3-ма представители на държавата съ протоколъ ще реши, че въ селището Х. не може да се открие училище—разсадникъ на духовна и морална култура — само защото подлежащитъ на учение деца сж 39 а не 40.

И най-после трѣбва да

ЦИВИЛИЗАЦИЯ ИЛИ ВАРВАРСТВО?

Навикнали сме да наричаме епохата, въ която живѣемъ, епоха на цивилизация, епоха на културата. Днесъ, наистина виждаме осъществени дори и най-смелитъ мечти на човѣчеството; виждаме най-гениалнитъ плодове на съвременната техника и развитие, които се смѣтатъ отъ мнозина като най-добри признаци на култура и цивилизация.

Но само това ли е създадено новото време, заради което го наричаме цивилизовано? Ако обърнемъ медала на другата страна, ние ще видимъ съвсемъ друго. Грамадитъ фабрики и заводи, построени по-най-последнитъ изисквания на изкуството и техниката и съ най-модернитъ усъвършенствувания, — произвеждатъ блага за човѣшкото благоденствие и щастие.

Но покрай тия голѣми фабрики, които произвеждатъ културни и стопански блага, има и редица други, които произвеждатъ най-страшни орджия, целята на които е унищожението на тѣзи блага и на самия имъ създател—човѣка.

Днесъ две сили сж се изпречили една срѣщу друга: едната създава, другата руши създаденото съ милиони човѣшки жертви. Ето съдържанието днесъ на това, което ние нари-

чаме въ днешно време цивилизация.

Нима, наистина, това е цивилизацията; това ли е истинската демокрация и култура?

Не, и хиляди пжти не. Ние не можемъ да дадемъ това хубаво име **цивилизация и култура на съдържа-нието на днешното време.**

Който създава най-страшнитъ орджия за човѣшкото изтребление, не можемъ да го наречемъ цивилизованъ, както и епохата въ която живѣемъ, не може да носи хубавото име на цивилизацията и културата.

Епоха на истинска цивилизация, на истинска демокрация и култура ще бжде она, която създаденитъ орджия на техниката ще употреби за създаване на блага на цѣлото човѣчество и като му гарантира по такъвъ начинъ живота, ще спомогне за издигането на неговата човѣшка и морална култура.

Истинската цивилизация, истинската демокрация и култура, това значи възходъ къмъ красивото въ живота, къмъ повече правда и човѣчностъ въ живота. Не варварство и хунство, а истинска цивилизация и култура, за да се издигне човѣчеството на достойната си височина.

Ж. Дончевъ

Хорътъ на Шумен- скитъ курсисти.

Хорътъ на Шуменскитъ курсисти заслужаваше вниманието на гражданството не само заради доброто и художествено изпълнение, което даде, но и като популяризиращъ на родната пѣсенъ, макаръ и малки бисери отъ която бѣха застъпени. Но тъй като у насъ съ по-голѣмо удоволствие биха слушали нѣкой политически ораторъ-демагогъ, пакъ се прибѣгна до ученици и войници — поржчана

Четете „Нови Дни“

ПРОЛѢТЕНЪ КУРБАНЪ

Симеонъ Елховски

Стори му се, че долу водата още тече кървава. — Не! — водата е тъмна, тя приижда, а въ нея гаснатъ последнитъ лъчи на заходящото пролѣтно слънце. Не! Водата не тече кървава, колко вода е изтекла отъ тогава! Само тежкитъ спомени, впили пипала въ сърдцето, го разкъсватъ, разкъсватъ... Мостътъ води право за Латиния, но Василъ, замаянъ отъ халяулитъ спомени, зави надолу край ракиката—какво да прави въ село? — Въ воденицата е отпразна, тамъ ще отиде, макаръ тя да е запустѣла. Никой не го види и не му трѣбва

никой да го вижда. Следъ бащината му смъртъ никой близкъ не му остана, чуждъ се чувствуваше той на всички, чуждъ на тая земя. — Какво нѣщо е живота? — Скрѣбно мислѣше той. — Но е вечна гонитба — силнитъ гонятъ слабитъ и това продължава довѣкъ. Той отпразна въ воденицата, стѣпкитъ му тамъ го водятъ сега. Макаръ отдавна замлъкнала, тя ще го приеме, а край нейнитъ бурени все ще се намира мѣсто и за неговия гробъ — стига толкова скитане, стига такъвъ кучешки животъ при свои и чужди! Стига!

Василъ не срещна никого изъ пжта. Спрѣ да си отдохне срѣдъ глогинитъ и да дочака вечерята. Тя скоро дойде. Слънцето бѣ залѣзло вече, бѣ прибрало и последнитъ си лъчи.

Сега изгрѣ една грамадна луна, която обагри изтока съ кръвъ, която разлѣ и по Огоста. Сжщо като тогава — само, че онази кръвъ бѣше истинска, а тая само напомни на Васила за предишната... Въ тревата пѣха млади шурци, цвѣтятъ на златинскитъ ливади пълнѣха вечерята съ роденъ ароматъ, съ свежи спомени отъ детинството на Васила. Спомни си пакъ за своя баща, за грижливия, обичания отъ всички дѣдо Манолъ воденичаря, който почива сега отсреща.

— Ехъ!
Василъ се надигна, трѣгна отново надолу и скоро предъ него се изрѣза въ мрака силуета на воденицата. Отсреща се бѣлѣше кръста на бациния му гробъ, самотенъ, тъженъ, подъ бръзичката. Василъ се спрѣ и дълго се взира въ полумрака

съ насълзени очи. Какво му предстоеше сега? Какъ ще почне да живѣе тукъ самъ, нѣма ли утре още да се научатъ, че се е завърналъ и да го затворятъ, да го убиятъ, може би? — Сега му беше все-едно. Той гледаше мѣстата, кждето прошумя неговия животъ, кждето блаженно почиваше баща му. Различни мисли се блѣскаха въ главата му, странна умора го залѣ... Той се намери да приближи до воденицата, но извърна да хвърли още единъ погледъ на бациния си гробъ.

Кръстътъ все-така се бѣлѣше въ полумрака.

— Я!

Василъ се стрѣсна. Изведнажъ му се стори, че една сѣнка се издигна отъ гроба на баща му и трѣгна къмъ рѣката. Спрѣ се до брѣга и му кимна

„Маситъ сж създателъ на съвременната култура. Културата е създадена на труда: нѣма култура безъ трудъ. Нѣма култура безъ работници: че има изкуство, живописъ, музика, поезия, пластика, танци; че изкуството се прилага при пострѣйкитъ, градинитъ и спорнитъ игрища, въ тон-филма при празденство и симфонитъ — тайната на всичко се крие въ тебе ржка, въ тебе творещъ мозъкъ“.

И непното върху мантията на културата е, че има наука, но за милиони човѣци, тя остава чужда; че има изкуство, но сжщо така милиони човѣци не достигатъ върха на неговата сжщностъ“.

И справедливата култура на утрешното общество ще бжде равноправенъ другаръ на освободения трудъ“.

Йозефъ Щернъ.

аудитория за всѣка художественна или каква да е работа на сцената.

Като хоръ на любители, постиженията сж твърде задоволителни: добра динамика, умѣстна нюансировка, правилна дикция и фразировка — повече отъ това не може да се желае при такъвъ ограниченъ съставъ. Макаръ, че е постигнато единство въ отдѣлнитъ гласове, съотношението между гласоветъ не е идеално — трѣбваше още 2—3 тенори. Тенорътъ на много мѣста неумѣстно фалцетираше.

Най-добро впечатление направи „Дафино вино“ отъ Д. Христовъ, и хорътъ изъ опера „Хернани“.

Първиятъ номеръ „Отче Нашъ“ не е концертенъ, а ако трѣбва непременно да се пѣе, трѣбва да се подбере концертно „Отче Нашъ“.

Инструменталнитъ номера понизиха качествената стойностъ на концерта.

И.

печатница
М. Менгишевъ
Е. Джумая
ДИРИ УЧЕНИКЪ
СЛОВОСЛАГАТЕЛЪ

съ глава. Той. Сжщиятъ, той — дѣдо Манолъ воденичаря, съ побѣления отъ брашното калпакъ; даже очитъ му блѣснаха. Прострѣ ржце. Въ ушитъ на Василъ прозвуча галено:

— Синко, дойде ли си най-после? Не те ли убиха душегубцитъ?

Сѣнката се раздвижи, разтвори ржце:

— Но защо дойде? Ела при мене, синко, само азъ те чакамъ тука, кжде на друго мѣсто ще отидешъ?

Очитъ на дѣдо Маноловия синъ се насълзиха. Той трѣгна направо къмъ сѣнката, която го викаше. Струваше му се, че трѣбва веднага да отиде и прегърне опечаления старецъ, да го притисне до наскърбеното си отъ живота сърдце и да му излѣе набралата въ чужбина

ХРОНИКА

Въз бюджетопроекта на Министерството на Желѝзницитѝ има една забележка, която гласи: „За всички ония служби, за които до сега се е изисквало цензъ първоначално или прогимназиално образование, за напредъ ще се изисква цензъ гимназиално образование. Ето едно мѣроприятие, което ние възторжено поздравяваме и което по силата на логиката на живота ще се наложи въ всички ведомства. Ние още миналата година писахме, че при този напливъ на младежи съ срѣдно образование, налага се повишение ценза на всички служби: последниятъ разсилнитъ и стражаръ трѣбва да иматъ гимназиално образование. Тогава нѣма нужда отъ реакционни спънки на образованието. Нека се учатъ синоветѝ на народа, знаейки бѣдащето, което ги очаква.

Готова ли е нашата политическа действителностъ на такъвъ жестъ въ всички ведомства и учреждения?

Споредъ последната анкета на Дирекцията на труда у насъ се наброяватъ 86,848 безработни, а сигурно е, че тази цифра не е по-долу отъ 100,000. Това е единъ голѣмъ социаленъ фактъ, който трѣбва да спрѣ вниманието на нашитѝ държавници и общественици.

На 15 т. м. къмъ 11 ч. вечерята избухна пожаръ въ Ненко Конаклиевъ ул. „Тутраканъ“. Силниятъ вѣтръ помагаше за разрастването на пожара и по чудо можа да се ограничи съ изгарянето на плѣвника му и обора на съседа му. Пожарната команда, макаръ съ много недостатѣци, помогна много. Добре ще бѣде за въ бѣдаше, пожарникаритѝ да не се каратъ на друга работа, да дежурятъ редовно и бодри и навреме да се явятъ при подобни нещастни случаи. Положението имъ трѣбва да бѣде стабилизирано и технически подобро. Общинскиятъ съветъ трѣбва да се занимае съ въпроса.

Споредъ новия бюджетопроектъ на Народното просвѣщение закриватъ се 11 непълни гимназии.

Предвидливиятъ гражданинъ и кооператоръ осигурява имота и живота си, защото нещастieto ни дебне всѣки моментъ. Народната застрахователна кооперация „Задруга“ осигурява противъ пожаръ и заживотъ и още на първата премия плаща 5% дивидентъ.

Когато въ мировото сѣдилище има насрочени дѣла, струпватъ се десетки заинтересовани. Болшинството отъ присѣжествующитѝ чакатъ реда си въ малкото салонче на сѣди-

лището. Нѣкои чакатъ цѣль денъ и уморени сѣдатъ на мръсния подъ, обстоятелство което представя много некрасива картина. Въ името на елементарна хигиена, човѣщина и култура трѣбва покрай стѣнитѝ на салончето да има пейки за сѣдане, за да си почиватъ посетителитѝ. Ако сѣдилището нѣма кредитъ, общината въ работилницата си може да направи нѣколко най-прости пейки.

Въ петѣкъ 16 т. м. се забелязваше единъ по-добъръ редъ въ пазаря. Но докато пазаря за дърва не се премѣсти, тѣзи подобрения ще сѣ временни. После, както сме писали и другъ пътъ, трѣбва да се направятъ маси за слагане на продуктитѝ и отъ другата страна, за да не оставатъ продукти по земята. И необходими сѣ за дъ маситѝ, макаръ и най-прости пейки, за почивка на продавачитѝ. Това се диктува отъ елементарна хигиена и култура.

Проучва се въпроса за монопола на солта и газѣта. Въвеждането на тѣзи монополи щѣло да стане въ най-скоро време.

На 18 т. м. преди обѣдъ учителитѝ при училището „П. Р. Славейковъ“ дадоха детско утѣро, посетено много добре. Сценката, декламациитѝ и пѣснитѝ бѣха изнесени съ вѣщина отъ малкитѝ участници. Учителитѝ и ученицитѝ заслужаватъ похвала за хубавото културно дѣло което изнесоха.

Нашиятъ съгражданинъ г. Д-ръ П. Пеневъ е назначенъ участковъ лѣкаръ въ с. Дралѣа; сѣщевременно и Популарната банка въ селото го е назначила за свой лѣкаръ. Пожелаваме успѣхъ на г. Пеневъ и поздравяваме културната инициатива на Попул. банка.

Миналата година бѣ разтурено събранието на К. Тодоровъ и Христо Стояновъ въ Шуменъ. Заведено бѣ дѣло, което се разглежда на 14 и 15 т. м. въ Шуменския Окр. Сѣдъ. Произнесена е следната присѣда: „Осѣжда Рад. Русевъ пом. инспекторъ на труда и Н. Гичевъ по на 2 г. строгъ тъмнителъ затворъ; Хал. Нуриевъ, служащъ въ „Кабиюкъ“, Минчо Доневи отъ с. Бѣлокопитово, П. Атанасовъ отъ с. село, В. Хубековъ, служащъ въ „Кабиюкъ“, Саркизъ Агоповъ, служащъ въ окол. управление, М. Турлаковъ отъ с. Касапаръ, П. Георгиевъ отъ с. село, горски стражаръ, по на 1 г. строгъ тъмнителъ затворъ и съответното лишаване отъ граждански и политически права, както и да заплатятъ на читалище „Арх. Михаилъ“ 500 лв. вреди и загуби.

Оправдаватъ се Б. Василевъ, Хр. Митевъ, Ив. Тодоровъ и Р. М. Лапковъ.

Въ връзка съ реак-

ционнитѝ постановления въ Бѣджетопроекта по Народната просвѣта, Б. Уч. Съюзъ предприема изъ цѣлата страна професинална и обществена акция. Акцията трѣбва да бѣде подкрепена отъ всички честни и съзнателни граждани и учители. Какви ще бѣдатъ послѣдствията отъ тѣзи реакционни постановления въ бюджетопроекта, може да се заключава отъ обстоятелството, че приложението само на първата забележка ще повлече закриването на 346 училища.

Трѣбва крайно да се съжелява чег. Мушановъ, създа, тельтъ на най-добрия и демократиченъ законъ на Народното просвѣщение презъ 1909 год., свързва името си съ Херостратовска слава въ бюджетопроекта по Народното просвѣщение презъ 1934 год. Нещастна българска обществена действителностъ, въ която демокрацията убива сама себе си.

Отъ 19 т. м. месото е нормирано както следва:

Говеждо месо I кач. 12 лв. кгр., говеждо месо II кач. 10 лв. кгр. Кълцано месо 14 лв. кгр. Биволско месо I кач. 10 лв. кгр., биволско месо II кач. 8 лв. кгр. Кълцано месо 12 лв. Телешко месо 14 лв. кгр. Овнешко месо 14 лв. кгр.

Сѣдѣ Лондонъ социалиститѝ взематъ общината и въ Буеносъ-Айресъ—столицата на Аржентина.

Мѣстната народна прогимназия ще представи на 27 т. м. (вторникъ), вечерята, съ благотворителна целъ, оперетката „Вѣлшебниятъ кладенецъ“ отъ Л. Бордесъ. Главната роля ще изпълнява г-ца Г. Керединова—учителка въ с. Геренъ.

КНИЖНИНА

Почуци се въ редакцията „Свѣтлоструй“ — год. VI бр. 6.—месеникъ за просвѣта култура и литература — редакторъ: Димитър Добревъ и съ редакторъ: Миланъ П. Торомаковъ — органъ на Щръклевското народно читалище „Възраждане“.

Сѣдържа: Народности и общочовѣшки идеали — проф. Д-ръ Ст. Младеновъ; Приятелство между народитѝ — Кл. Симеоновъ; Слѣпотата и слѣпотитѝ — Д-ръ Анг. Атанасовъ; Стихове отъ Балмонтъ, Владимиръ Русалиевъ, Симеонъ Мариновъ и Ив. Василевъ; Приатели (разказъ)—Добринъ Василевъ, Чада на Разбойна — Гавраилъ Хрусановъ; Бѣдете трезви, младежи! — Д-ръ В. Ив. Неновъ.

Абонаментъ 50 лв. винаги въ предплата. Вестника се продава по всички вестникарски будки!

Адресъ: Свѣтлоструй — Щръклево — Русенско.

оп. „ЗВЕЗДА“ кн. 15 Сѣдържа статии отъ: Марко Марчевски, Трудинъ, Г. Бакаловъ, Д. Миховъ, Ю. Шилияновъ, Д. Велиновъ, Цанковото движение. Книжовни и публицистични бележки.

РЛФ брой 164 — броя 2 лева София.

Свѣтъ бр. 24 редакторъ Орланъ Василевъ—София.

оп. „Страници за всички“ кн. 16 съ статии: Защо народитѝ се израждатъ, разказъ отъ Джекъ Лондонъ и др.

издави много добитѣкъ. Беднитѝ селяни — тѣ спасяваха каквото можеха, но Огоста бѣше безмилостна, като никога до сега. Цѣла седмица измина — всичко има своя край — водата започна да спада, да се оттича и най-сетне се прибра между брѣговетѝ си, все-още неспокойна, мѣтна и разярена. Пролѣтното слънце се помъчи отново да се усмихне, но пребитата, удавената земя, отпусната, стоеше печална, като мъртва. Ракитакѣтъ, горичката, селото — всичко бѣше затлачено, черна тиня покриваше всичко.

Подрасналитѝ Златински ниви изгинаха, пожънати отъ стихията, която не чуваше жалбитѝ, която не знаеше, че покосява надеждитѝ на цѣлото село.

А презъ оная паметна нощъ, когато дойде най-силната вода, селянитѝ чуха страшенъ грѣмъ,

Дългогодишния хлѣбаръ Петко Минчевъ открива отъ 1 априлъ т. г. фурна подъ пощата до книжарница „Искра“

печатница М. МЕНГИШЕВЪ

Сѣдия-Изпълнителъ Шуменски Окръженъ Сѣдъ III участъкъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 817/1933 г.

Подписаниятъ Богданъ Ганчевъ, сѣдия-изпълнителъ Шуменски окр. Сѣда на III участъкъ, обявявамъ на интересующитѝ се, че следъ 15 дни отъ еднократното публикуване на щето въ в. „Нови Дни“ ще почне и трае до съответствующо число на следующия месецъ отъ датата на публикуването канцеларията ми въ гр. Ески-Джумая, проданъта на следния движимъ имотъ; принадлежащъ на: Витанъ Христовъ и Христова отъ гр. Ески-Джумая за удовлетворение вземането Мария Витанова отъ гр. Ески-Джумая а именно: нива около декара въ землището на село Стратиджа, мѣстн. „Умникъ“, сѣседи: черъ пътъ, пѣтека и дере, съ първоначална цена 1000.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ никого — щето продава на цѣло.

Желающитѝ да купятъ имота могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣжственъ денъ и частъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Ески-Джумая 21 III 1934 год.

Сѣдия-изпълнителъ: Б. ГАНЧЕВЪ

Сѣдия-Изпълнителъ Шуменски Окръженъ Сѣдъ III участъкъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 352/1934 г.

Подписаниятъ Богданъ Ганчевъ, сѣдия-изпълнителъ Шуменски окр. сѣдъ III участъкъ, обявявамъ на интересующитѝ се, че следъ 15 дни отъ еднократното публикуване на настоящето въ в. „Нови Дни“ ще почне и трае до съответствующо число на следующия месецъ отъ датата на публикуването въ канцеларията ми въ гр. Ески-Джумая, проданъта на следния недвижимъ имотъ, пренадлежащъ на: Пенчо Петровъ Ботевъ отъ гр. Ески-Джумая за удовлетворение вземането на Гюро Младеновъ отъ гр. Ески-Джумая а именно: 1) Кѣща едноетажна отъ керемиди, две стаи, салонче, дамъ и плѣвна покрити съ керемиди, на „Шаръ-Планина“ гр. Ески-Джумая съ застроено мѣсто 75 кв. тра и не застроено 924 кв. м., при сѣседи: Ереджебъ Керемиди, „Шаръ-Планина“ и Маринъ Костовъ, съ първонач. цена 3000 лв.; Лозе отъ 1.6 дек. въ землището на гр. Ески-Джумая мѣстн. „Чокя“, при сѣседи: Дончо Приховъ и Киро Бончевъ две страни, съ първоначална цена 1200 лв.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ никого, ще се продава на части. Желающитѝ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣжственъ денъ и частъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Ески-Джумая 21 III 1934 год.

Сѣдия-изпълнителъ: Б. ГАНЧЕВЪ

Кеди-Юренско Българско училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 301.

Обявява се на интересующитѝ се, че на единадесетъ следъ публикуване настоящето въ Ески-Джумайския вестникъ „Нови Дни“ отъ 14 до 19 часа ще се произведе търго училището за отдаване подъ наемъ експлоатацията на училищната градина отъ 13 декара за една стопанска година.

Първоначална цена на декаръ е 40 лв., залогъ за участие е 10% следъ търга. Закона за Б. О. П. е задължителенъ денъ въ училището.

с. Кеди-Юренъ, 15 III 1934 год.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО

мжка. Безъ да се помни, нагази рѣката. Водата дойде до гърдитѝ му — буйната, пролѣтна вода. Залѣ раменетѝ му. Заклокочи край ушитѝ му. Чакъ тогава Василъ се опомни. Усѣти хладъ и разтвори очи. Отсреща се превиваше и махаше съ клонитѝ си една суха върба. Дѣдо Маноловия синъ започна да плава, но тъкмо тамъ, предъ улеитѝ, ставаше голѣмъ водовъртежъ. Уморенитѝ му рѣче не одържаша. Той усети какъ нахлу въ гърлото му мѣтна вода, забори се съ последни сили, издигна за малко глава надъ водата, сякашъ да види за последенъ пътъ бѣлия кръстъ подъ брезичката, и буйнитѝ талази отново го залѣха. Единъ отъ зиналитѝ улеи го погълна. Нѣщо тежко струполи върху замръзлото долу колело и следъ това настѣпи

спокойствие, следъ което се чуваше само равномерното плискане на водата въ улеитѝ.

Надъ Огоста бавно се повлѣкоха облаци. Луната скоро-скоро се скри въ тѣхъ, за мигъ показа своята студена усмивка и следъ това съвсемъ изчезна. Завалѣ обилень пролѣтенъ дѣждъ. Три дена на черни вжжета плискаше дѣжда непростанно, сякашъ искаше да измие земята завинаги отъ тѣжнитѝ и грѣхове. Рѣката започна бърже да приижда. На третия денъ вече влачеше огромна маса мѣтна, клокочеща вода, която препълни коритото на рѣката и започна да облива брѣговетѝ. Настѣпи третата нощъ, а водата все прииждаше. Къмъ полунощъ водата нахлу въ Златиня съ незапомнена сила, отнесе много стари кѣщи, изпълни всички дворове и мази и

но водата навѣкжде бучеше и тѣ не разбраха какво става. Едва по-сетне разбраха — старата дѣдо Манолова воденица бѣше отвлечена отъ стихията. Когато минаха оттамъ златинчани, тѣ намѣриха само разкрити и улеи. Заеха се да изчистватъ и извадятъ уцѣлѣлитѝ затлачени греди, и въ едно отъ колелетата, които движеше порано воденицата, намѣриха трупъ, чакъ когато го измиха, познаха синѣтъ на воденичаря. Селянитѝ сториха кръстъ, позамислиха се, но сѣдържаха въ душитѝ си всичко, което бѣ накупѣло тамъ...

А кръстѣтъ, бѣлиятъ кръстъ подъ брѣзичката, който идеше да види Василъ, бѣше сѣщо отнесенъ. Брѣзичката бѣше пречупена, а гробѣтъ изравненъ съ земята — — — — —

Сега тамъ растатъ буйни и нищо не напомня за водата на дѣдо Манона. Постната недалече валцова мелница пѣхти и въ пукота на немоторъ заглѣхаватъ бавно менитѝ за миналото.

Днесъ нашитѝ земни живѣятъ пакъ съ труда и житѝ, станали сѣ по-изпити и недовѣрчиви, но въ тѣхъ души трептятъ нови стрѣли които чакатъ първия лѣтъ да се раздвижатъ.

(Край)

Книжарница „Искра“

АЛ. БОЯДЖИЕВЪ

разполага съ най-голѣмъ изборъ отъ финни бои за яйда — Японски бои „Микадо“, таблетки на прахъ и др.